

Ülést tartott a Szeged városi tanács

(Folytatás az 1. oldalról.)

hajtásának folyamatában a jövőben elsősorban a nevelő munkát kell erősíteni oktatási intézményeinkben. Fontos, hogy a pedagógusok már most ismerkedjenek az 1978-ban életbe lépő új tantervekkel és készüljenek fel alkotó alkalmazásukra. Az egyes intézmények között főnmarradt ellátottsági színvonalkülönbségeket a költségvetési fedezet elosztásánál figyelembe kell venni. Szigorúan örködni kell az oktatási beruházások elkészültének határidején és minden lehetséges eszközzel és módon támogatjuk a fizikai dolgozók gyermekeinek iskoláztatását.

Török József felszólalásában elismeréssel szövegezte az eredményekről, amelyek a párttársulatok óta megvalósultak. Ugyanakkor hangsúlyozta: a növekvő tár-

sadalmi igényeknek megfelelően a nevelésben csak kezdeti eredményekről lehet még beszélni. Az eddigieknél sokkal többet kell tehát tenni a szocialista építőmunka megismertetésében, megszerkesztésében. A szakmunkásképző intézetek és az üzemek kapcsolatai sem elég erősek, ezért is fordulhat elő, hogy a Szegeden végző diákok más településeken helyezkednek el, noha — például a textiliparban — tudnának számukra megfelelő munkát adni. Végezetül szövegezte arról, hogy még mindig sok a nyolc általánost el nem végzett dolgozó a szegedi üzemekben, s felülvizsgálásra szorul az „egy iskola egy üzem” mozgalom helyzete is.

Dr. Perjési László ugyanakkor hangsúlyozta az iskola nevelő funkcióját, s szocia-

lista hazafiság, a proletár internacionalizmus szellemének elmélyítését. Az oktatás és nevelés tárgyi feltételeiről szólva a beruházók, a tervezők és a kivitelezők együttes felelősségét emelte ki. Arra utalt, hogy a harmadik öt-éves terv időszakától kezdve 40 általános iskolai tanterem építése nem készült el határidőre, az V. öt éves tervben pedig 88 általános iskolai tanterem szerepel a tervben. A tanács nem tudja magára vállalni a felelősséget az iskolaépítések késéséért, mivel nem rajta múlik. Éppen ezért a tanácsnak ragaszkodni kell ahhoz, hogy a tervezett általános iskolai tanterem időre elkészüljenek. Az így társadalmi fontosságát az is mutatja, hogy a társadalmi munkaakció feladatait rangsorolva az általános iskolák építése került az első helyre.

A szövetkezetek és a városellátás

Összefoglaló jelentést kapott a város vezető testülete a szegedi termelőszövetkezetek múlt évi gazdálkodási eredményeiről és ideje kilátásairól is. A jelentésnek azokat az elemeit ismertették elsősorban, amelyek a városellátással függnek össze.

A szegedi téeszkek együttesen 27 ezer 561 hektár földdel rendelkeznek, amiből 20 ezer 564 hektár szántó. A tagok száma 3476, az alkalmazottaké 682, nyugdíjast és járadékost pedig 2733-at tartanak számon.

Igen súlyos gondokkal kellett a téeszkeknek megküzdeniük az elmúlt esztendőben: ígéretes reményeiket igenigen megtépázta a belvíz pusztítása. Nyolcvanmillióra becsülik a közvetlen károkat. Hogy mégsem rendültek meg a szegedi téeszkek, annak az a magyarázata, hogy az állattenyésztés hozamai már megteremtették az ellensúlyt és több helyen tisztas tartalékokkal is rendelkeztek. A károk messzemenően befolyásolták a szövetkezeti gazdák jövedelmét is, ami évek sorozatán keresztül mérsékelten emelkedik ugyan. Egy tízórás munkanapra 99—108 forintot számoltak tavaly. A belvízvesztések nem azonos arányban sújtották a téeszkeket. Valamennyi körülményen az Új Élet Tsz vett erőt legsikeresebben, eredménye meg is haladta az előző évet. Minden más szegedi szövetkezetben gyengébb volt az esztendő. A Tiszatáj Tsz vesztesége kifejezetten tetemes: 12 millió 775 ezer forint volt. Mivel jelentős tartaléka ennek a szövetkezetnek nem volt, és 18 milliót rabolt el tőle a belvíz, veszteségének rendezését szanálási eljárás során keresik.

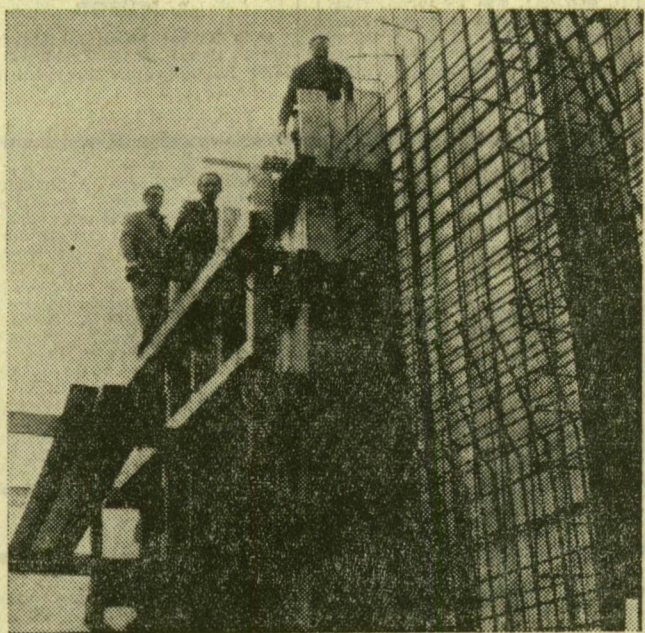
A szövetkezeteknek a városellátásban mind nagyobb szerep jut. Az előző öt éves tervben elsősorban olyan beruházásokat szorgalmaztak, amelyek ennek a célnak megfelelnek: nagyobb tömegű és magasabb fokozatú mű-

velt élelmiszer-termelésre és -feldolgozásra rendezkedtek be folyamatosan. Zöldszékhajtatók, földtelepek, hűtőházak, sertéskombinátorok, szárítók, takarmányüzemek, baromfifelkeltők stb. épültek sorra. A háztáji termelés szervezésében és támogatásában is arra törekednek, hogy a városellátást ezen keresztül is javítsák.

Érdemes pár perc figyelmet szánni a szegedi téeszkek tavalyi termésátlagaira is, hogy összehasonlításokhoz alapot szolgáltatassunk. Búzából a tavalyi termés a megyében mindegyik téeszünkben lényegesen gyengébb volt az előző évinél: a hektáronkénti 35,6 mázsról 27,9 mázsrára esett vissza. Ezt az átlagot minimálisan lépte túl a Tisza-Maros-szög Tsz (28,1), a Felszabadulás Tsz (28,3) és az Új Élet Tsz (28,5). Kukoricából csak a Felszabadulás Tsz ugrott a megyei átlag fölé (46,1 mázsa hektáronként) 48,8 má-

zsaival, de sajnos, még 13,4 mázsa átlagot is mérték a Rákóczi Tsz-ben. Fűszerpaprika-termelésben a Tisza-Maros-szög Tsz járt élen (114,42 mázsa/h) és a József Attila Tsz termelt még 100 mázsan felül. Burgonyatermelés átlagában is ez a téesz az első 111,2 mázsaival (a megyei átlagtermés 73 mázsa volt).

Az élelmiszeripari termékek arányának további növekedése várható a szövetkezetekben. Ehhez is hozzájárul a vízrendezési terveik végrehajtása, hiszen ezzel a mély fekvésű, mind gyakrabban veszélyeztetett területeken is megnő a termelés biztonsága. 1976. évi gazdálkodásukban az a téeszek fő célja, hogy beruházásaikat hasznosan üzemeltetve, az agrotechnikai lehetőségeket jól kihasználva, takarékos, szigorú költséggazdálkodással megalapozzák városellátási szerepüket és gazdasági helyzetüket tovább javítsák.

Az épülő Izabella

Szegeden új Izabella-híd épül a régi, korszerűtlen helyébe. Lebontották az öreg hidat, kiszélesítik a töltésrészt, és egy szebben ívelő híd kerül a helyére, a vasút fölé. Az új híd útburkolata 14 méter széles lesz, s így jóval több gépkocsi haladhat át rajta, nem lesz többé egérfogója a közlekedésnek. A Hídépítő Vállalat dolgozói — ha nem is az eredetileg elképzelt határidők alapján — de jól haladnak a munkákkal. A vasúti sínek előtti közút fölött már átívelnek a vasbeton gerendák. A villamosínek előtti részen most készül a támfal zsaluzata. Első felvételünkön: Az első támfalrész zsaluzata és betonvashálózata készül. — Második képünkön: A közút fölött már betongerendák ívelnek át.

Tervezés és önvizsgálat

Kétségtelen, a vállalatok számára végső soron meghatározottak a célok és az eszközök, hiszen az ötéves népgazdasági tervnek és a szabályozó rendszernek ez a szerepe. Vitathatatlan azonban, hogy az adott keretek mellett meg lehet-e valósítani a megadott bádtság a helyi teendők és sorrendjük meghatározásában. Ezzel jól élni azonban csak akkor sikerül, ha mélyre ható az önvizsgálat, ha megteremt az összhangozt a megoldandó feladatok és a rendelkezésre álló emberi, anyagi képességek között.

Érdekes tapasztalatokkal szolgálnak a megismert vállalati programok. A korábbi-nál nagyobb figyelmet fordítottak a tervezők például a kapacitástartalékokra, s a termékszerkezet változására. Ez erény, hiszen — egyetlen esetet kiragadvá — bebizonyosodott a könnyűipar több területén, így a gyapjú-, a pamut- stb. iparban: a termelésnövekedés negyven százaléka beruházások nélkül elérhető. Ugyanakkor a termékszerkezet korszerűsítésében a vállalati elképzelések alig támaszkodnak a kooperáció, a szakosodás nyújtotta előnyökre. Hasonlóan az előbbiekhöz, ellentmondás rejlik abban is, hogy a józabb jövedelempolitikai változatlanul mőhő beruházási kedvvel társul, azaz amíg a vállalati tevékenység egyik részterepén reális ítéletalkotásra vezetett az önvizsgálat, a másikon nem. S bővíthetjük a figyelmeztető jelek sorát azzal is, amit az élelmiszeripari vállalatok részének, túl nagyvonalú kezelésének nevezhetünk.

Olyasfajta illúziót persze nem táplált senki, hogy a vállalatok tökéletes, minden részletükben maximumot nyújtó tervet készítenek. A segítség ugyan nem volt lebecsülhető — így a minisztériumok kijelölték a kiemelten fejlesztendő és megszüntetendő termékcsoportokat, meghatározták az iparági fő haladási irányokat stb. —, de teljesen sem tarthatjuk. Az elkerülhetetlennél több bizonytalansági tényezővel kellett tehát a vállalatoknak

számolniuk a programok kialakításakor. Ez is hozzájárult a túlzott óvatossághoz, illetve a lehetőségek túlbecsüléséhez, s persze, az szintén, hogy a vállalatok maguk sem próbáltak meg minden homályos részletnek a végére járni, ráhagyatkoztak némely esetben kiötölt becsülésekre, licitálásszerű reményekre. Ez utóbbit különösen a beruházási és a belföldi értékesítési tervszakaszoknál láthattuk.

Mit ér az önvizsgálat? Leegyszerűsítés ugyan, de feleljünk azzal, hogy a nehézipari tárca vállalatai tavaly 1,2 milliárd forint megtakarítást értek el, s ennek döntő része a vállalati működés egyes elemeinek, kritikus szemügyre vételéből származott. Beszédessé bizonyította az annak, hogy vannak tartalékok, s szükség van az önvizsgálat, mivel helyben sem tudják, mire képesek igazán, mire van, s mire teremthető meg az emberi-anyagi háttér.

Öt évre persze nem lehetséges úgy tervezni, hogy minden apró részlet a helyén legyen, ahogy ezt valaki szellemesen megfogalmazta, nincs mód a vállalati cselekvés dogmáját megalkotni. Szükség sincs erre. Arra azonban igen, hogy a termelők például fölfigyeljenek a világszerte tapasztalható irányzatra, mely a ta-

karékosság jegyében növeli a termékek megbízhatóságát és tartósságát. Más jellegű esettel előhozakodva: a könnyűiparban a következő tíz, tizenöt évben 350 olyan telephelyet szüntetnek meg, amely alkalmatlan a fejlesztésre. Mégis, ezeknek az egységeknek egy nem jelentéktelen csoportja úgy véli, hogy lényeges beruházásokat kell végrehajtania!

Tagadhatatlanul növekedett a készség az önvizsgálatra, az ötéves vállalati tervek ezt tanúsítják. A baj ott van, hogy a program készítői sokszor csupán kapacitásokat, anyagellátási, beruházási s más, hasonló, dolgot feltételeket mérlegeltek, s magát a szervezetet nem helyezték a figyelem gyűjtőpontjába. Holott gyakran nem a dologi részben, hanem a szervezetben, annak tökéletlen működésében lehet meg a gondok forrása.

Az önvizsgálat e leggyengébb pontja azt sejteti, hogy a legnagyobb teendők, a legnehezebb feladatok ezen a területen találhatóak. A termelési, értékesítési, fejlesztési sík kerek reménye tehát csak akkor táplálkozhat biztos forrásokból, ha — akár a kész programok további finomítása, részleteik újra elemzése árán is — itt lesz a leggyorsabb a haladás.

Mészáros Ottó

Anyagi és erkölcsi megbecsülés

Postások kollektív szerződése

A szakszervezet kezdeményezésére rendezték, egységesítették a posta munkaköri pótlékrendszerét, ezen belül megemelték a pénzkezelési pótlékot, s jobban díjazták a kedvezőtlen munkakörülmények között dolgozókat, a vasárnapi hírlapterjesztést, az ügyeletes műszaki munkáját. Ugyanakkor központilag határozták meg, egységesítették a munkaruha-ellátás szabályait, amelyek a korábbiaknál ked-

vezőbbek a dolgozók számára. Lényegesen változás, hogy a jövő évtől a gyermekgondozási segélyen levő növekedésnek is fizetnek év végi részesedést. Az étkezési normákat és a hozzájárulást felemelték, s ugyancsak magasabb összeggel, valamint hosszabb törlesztési idővel segítik a dolgozók lakásépítkezéseit. Elhatározták, hogy kidolgozzák a posta törzsgárdaszabályzatát.

A Magyar Posta első öt évre szóló kollektív szerződés tervezetét, a korábbihoz képest legfontosabb változásait tárgyalta csütörtöki ülésén a Postások Szakszervezetének Központi Vezetősége. Egyetértve a dolgozók és a szakszervezet elnöksége által korábban javasolt módosításokkal, szentesítette a posta és a dolgozók jogait, kötelezettségeit tartalmazó és július 1-én életbe lépő megállapodást. (MTI)

Országjáró diákok találkozója

Nyíregyháza-Sóstón rendezik június 20. és 27-e között az országjáró diákok XI. találkozóját. A középiskolások honvédelmi rajversenyeken, harcászati és repülőbemutatóknak vesznek részt. 24-én akadályversenyt rendeznek, majd délután atlétikai versenyeken mérik össze tudásukat. Lesz labdarúgókupa, kirándulás és egy délelőtti társadalmi munka Nyíregyházáért. (MTI)

Ács S. Sándor felvétele